

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové v právní věci

žalobce: **M. M.**,
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Alenou Bányaiovou, CSc.,
se sídlem Lazarská 13, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2022, č. j. 137544/2022/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2022, č. j. 137544/2022/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Aleny Bányaiové, advokátky.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 5. 4. 2022, č. j. MUCE 63472/2022, jímž stavební úřad schválil stavební záměr „RODINNÝ DŮM X“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD v katastrálním území X (dále jen „stavba“). Současně žádá i zrušení rozhodnutí stavebního úřadu.
2. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a to ve dvou ohledech. Především považuje za nedostatečné vypořádání své námitky týkající se dodržení požárně

bezpečnostních požadavků. Uvedl, že jen skutečnost, že projektovou dokumentaci na stavbu včetně požárně bezpečnostního řešení zpracovala autorizovaná osoba, není důvodem a garancí toho, že touto osobou zpracovaná dokumentace je správná. Je úkolem stavebního úřadu posoudit, zda předložená dokumentace splňuje všechny požadavky stanovené příslušnými předpisy. Dále zdůraznil, že nebyla vypořádána jeho argumentace, že stavba je umisťována tak, že nemohou být dodrženy požárně bezpečnostní požadavky stanovené vyhláškou č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb (dále jen „vyhláška“) a ČSN 73 6110. Nedodržení stanovených požadavků spočívalo v tom, že přístupová komunikace k plánované stavbě, tj. ulice K., je slepá a je dlouhá cca 123 m. Vzhledem k tomu, že taková komunikace je dlouhá a neprůjezdná, muselo by být vybudováno obratiště, aby se zasahující vozidla mohla dostat do vzdálenosti 50 m od domu. Tento požadavek splněn nebyl. Rovněž uvedl, že opakování stanoviska stavebníka o tom, že stav ulice K. vyhovuje provozu na ní, který stavba nenarušuje, a dále, že námitka žalobce měla být řešena v povolovacím řízení pro celou lokalitu, je jen naprosto nepřipustným vyhýbáním se plnění úkolů stavebního úřadu i žalovaného. Námitka se týkala umístění stavby – stavba je umisťována tak, že požadavky vyhlášky a ČSN na přístup zásahových vozidel požární ochrany nejsou dodrženy vzhledem k délce a charakteru přístupové komunikace. Skutečnost, že ulice K. vyhovuje stávajícímu provozu a že stavba jej nezhorší, nemá s požárně bezpečnostními požadavky stanovenými vyhláškou nic společného. Námitka žalobce se netýkala povolení komunikace, ale umisťování stavby, která je předmětem společného povolení. Uvedené namítané skutečnosti měly správní orgány posoudit a podle toho i stanovit příslušné podmínky pro povolení záměru. Nic takového správní orgány neučinily a společné povolení i napadené rozhodnutí tak trpí nezákonností.

3. Druhou oblastí, v níž je dle žalobce napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, je otázka souladu stavby s územním plánem. Uvedl, že jeho námitka směřovala k rozporu stavby s územním plánem, podle něhož by druhé nadzemní podlaží mělo být podkrovím, tj. plochou pod sešikmenou střechou se sklonem ve stanoveném rozsahu. Tento požadavek se týká architektonického ztvárnění staveb umisťovaných v daném území, který zajišťuje, aby z hlediska architektonického a urbanistického povolované stavby do okolí zapadaly a nenarušovaly je. To záměr nesplňuje a povolením stavby by došlo k narušení stávající struktury zástavby, s níž počítá i územní plán. Uplatněnou námitkou žalobce sledoval ochranu svého práva žít v prostředí, které si vybral i pro jeho urbanistické a architektonické kvality. Narušení struktury zástavby v okolí, porušuje i toto právo žalobce. Tato námitka však zůstala nevypořádána.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě argumentoval obdobně jako v napadeném rozhodnutí.

Obsah správního spisu

5. Dne 20. 12. 2021 MUDr. V. K. a paní N. K. (dále jen „stavebníci“) oznámili záměr umístění stavby. Dne 25. 1. 2022 vydal orgán územního plánování sdělení, že závazné stanovisko se považuje za souhlasné a bez podmínek.
6. Žalobce uplatnil v řízení námitky, týkající se jednak požární bezpečnosti stavby (především nedostatečných parametrů přístupové komunikace) a jednak souladu stavby s územním plánem (tvrzený rozpor podkroví s parametry podkroví uvedenými v územním plánu).
7. Dne 5. 4. 2022 vydal stavební úřad společné povolení pro stavbu. V odůvodnění citoval přílohu vyhlášky a uvedl, že splnění této podmínky/námitky se žádný správní orgán nedožaduje. V územním plánu se ulice K. na pozemcích č. parc. XA, č. parc. XB

a č. parc. XC v k. ú. X nachází ve funkční ploše DS: plochy dopravní infrastruktury – pozemní komunikace, přičemž žádné obratiště není požadováno, byť byl územní plán projednáván s dotčenými orgány, tedy i s Hasičským záchranným sborem Středočeského kraje. Z jeho strany, ani ze strany jiného dotčeného orgánu, žádný požadavek na zřízení obratiště v ulici K. nebyl vznesen. K otázce souladu stavby s územním plánem uvedl, že se v daném případě nejedná o podkroví, nýbrž o plnohodnotné patro.

8. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce odvolání, v němž jednak namítl nevypořádání svých námitek a jednak opětovně poukázal na nedostatečné řešení délky slepé ulice K. ve vztahu k umístění stavby z hlediska dodržení požárně bezpečnostních požadavků stanovených vyhláškou. Vzhledem k tomu, že odvolání směřovalo rovněž proti obsahu závazného stanoviska orgánu územního plánování, požádal žalovaný nadřízený orgán o potvrzení či změnu tohoto stanoviska. Dne 18. 8. 2025 nadřízený orgán územního plánování prvostupňově závazné stanovisko potvrdil. K argumentaci žalobce uvedl, že hlavní stavby mohou mít nejvýše dvě nadzemní podlaží nebo jedno nadzemní podlaží a podkroví, přičemž podle projektové dokumentace má záměr dvě nadzemní podlaží. Požadavek na podlažnost daný územním plánem je tedy splněn.
9. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že stavebníci v rámci žádosti předložili projektovou dokumentaci stavby, která obsahuje požárně bezpečnostní řešení stavby. Požárně bezpečnostní řešení stavby zpracovala autorizovaná osoba, která garantuje věcnou správnost a je za tuto správnost odpovědná. Zejména odkázal na to, že v zásadách požárně bezpečnostního řešení stavby je uvedeno, že „[v]ymezení zásahových cest a jejich technického vybavení, přístupu pro hasící techniku je v místě provedení komunikace vyhovující. Příjezdová cesta v ul. K. je ve šterkovém zhutněném povrchu v dostatečné šířce 5 m a je ve vzdálenosti cca 7 m od potenciálního místa vedení požárního zásahu, má charakter „slepé“ ulice s nutností couvání požární techniky na navazující asfaltovou plochu v ulici T., která umožňuje dopravní spojení s dalšími komunikacemi městské části D. M.“, přičemž žalobce nedoložil oponentní posouzení, které by předložené odborné posouzení zpochybňovalo. Dále uvedl, že stávající komunikace v ul. K. má charakter místní obslužné komunikace s funkční třídou C3 – méně frekventovaný provoz pro úzký okruh uživatelů – majitelů čtyř okolních pozemků a staveb, kteří využívají uvedenou komunikaci pro přístup a vjezd k těmto nemovitostem. Stavebním záměrem se nijak negativně nezhorší bezpečnost užívání, ani se nijak výrazně nemění dopravní situace v daném místě. Navrhovaná novostavba nebrání v současném provozu a nepřispívá k negativnímu ovlivnění požární ochrany nad rámec již daného stávajícího stavu komunikace v majetku a správě Města X. Povrch komunikace je z větší části zpevněn zhutněným šterkem a šířka pozemků, vymezujících prostor komunikace je 6 m. Stav povrchu komunikace a její celkové provedení je v kompetenci majitele a správce komunikace (město X), který záměr schválil. Žalovaný dále uvedl, že předmětem řízení je stavba rodinného domu, nikoliv přístupové komunikace, která již byla řádně povolena a „zkolaudována“. Žalovaný konstatuje, že tento bod se mohl řešit v rámci povolovacího řízení pro celou lokalitu a její přístupnost. V tu dobu se mělo řešit možné obratiště, nikoliv v této fázi. Pokud jde o otázku souladu stavby s územním plánem, žalovaný přejal do napadeného rozhodnutí závěry nadřízeného orgánu územního plánování.

Posouzení věci krajským soudem

10. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou. Ve věci rozhodoval bez jednání, jelikož účastníci s tímto postupem souhlasili v intencích § 51 s. ř. s.
11. V dalším kroku již soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
12. Úvodem soud předesílá, že žalobce v žalobě namítal toliko nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Soudu proto nepřísluší hodnotit meritum věci – tedy, zda stavba splňuje veškeré parametry spojené s požární bezpečností, nebo zda je v souladu s územním plánem. Předmětem soudního přezkumu je pouze posouzení, zda se správní orgány těmito otázkami zabývaly a zda námitky žalobce uplatněné ve správním řízení k těmto otázkám byly dostatečným způsobem vypořádány.
13. Soud předesílá, že z ustálené judikatury vyplývá, že „[f]unkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Může to však způsobit i nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Jak však konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, „[n]epřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí“.
14. Soud se předně zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z pohledu požární bezpečnosti. Jádrem argumentace žalobce po celou dobu správního řízení byla námitka, že stavbu nelze povolit, jelikož přístupová komunikace (ulice K.) nesplňuje parametry požární bezpečnosti podle vyhlášky (§ 12 ve spojení s Přílohou 3, bodem 3 vyhlášky). Soud zde musí konstatovat, že rozhodnutí správních orgánů na tuto námitku nedávají žádnou odpověď. Pokud jde o stavební úřad, ten pouze uvedl, že se žádný správní orgán splnění tohoto požadavku nedožaduje, což je s námitkou žalobce argumentace zcela

mimoběžná, jelikož stavební úřad je povinen posoudit soulad stavebního záměru s právními předpisy z úřední povinnosti. Stejně tak není nijak relevantní další argument stavebního úřadu, že žádné obratiště nebylo požadováno při tvorbě územního plánu. Lze tak shrnout, že stavební úřad se s argumentací žalobce nijak nevypořádal. Pokud jde o napadené rozhodnutí, v něm se žalovaný k námitce nedostatečnosti přístupové komunikace vzhledem k požadavkům vyhlášky výslovně nevyjádřil. Neučinil tak však nikoli proto, že by danou námitku pominul, ale proto, že ji pokládal za směřující mimo předmět řízení. Žalovaný totiž zaujal názor, že předmětem řízení je stavba rodinného domu, nikoliv přístupové komunikace, která již byla řádně povolena a „zkolaudována“. Napadené rozhodnutí tedy nelze pokládat za nepřezkoumatelné v pravém smyslu slova. Pakliže by totiž žalovaný měl pravdu, že se tato námitka nachází mimo předmět řízení, bylo by jeho vypořádání zcela adekvátní. Tak tomu ovšem není.

15. Podle § 12 vyhlášky pro účinný a bezpečný zásah jednotky požární ochrany, popřípadě pro prvotní zásah při požáru musí být stavba navržena a zajištěna:

- a) přístupovou komunikací, včetně nástupní plochy pro požární techniku,
- b) vnitřní a vnější zásahovou cestou, které komunikačně navazují na přístupovou komunikaci,
- c) požárně bezpečnostním zařízením,

v souladu s českými technickými normami uvedenými v příloze č. 1 části 2 a s náležitostmi uvedenými v příloze č. 3.

16. Podle Přílohy 3 bodu 3 vyhlášky každá neprůjezdná jednopruhá přístupová komunikace delší než 50 m, pokud je komunikací jedinou, musí být na svém zakončení navržena se smyčkovým objezdem nebo plochou umožňující otáčení vozidla. Délka a velikost smyčkového objezdu nebo plochy umožňující otáčení se do celkové délky jednopruhé přístupové komunikace nezapočítává. Plocha umožňující otáčení vozidla může mít tvar písmene T na konci jednopruhé komunikace s rameny minimálně dlouhými 10 m na každou stranu v šířce jednoho pruhu komunikace od osy jednopruhé přístupové komunikace nebo může být provedena rozšířením pruhu na konci komunikace na šířku minimálně 20 m v minimální délce 20 m.
17. Soud připomíná, že vyhláška stanoví podmínky pro požární bezpečnost **staveb**, přičemž smyslem vyhlášky je minimalizace rizika vzniku požáru a, pokud již vznikne, rizika jeho rozšíření. Zároveň je vyhláška zaměřena na požární bezpečnost jednotlivých staveb (ostatně pro různé druhy staveb platí částečně různé požadavky na požární bezpečnost), a proto se splnění podmínek stanovených vyhláškou posuzuje právě v povolovacím řízení jednotlivých staveb. Ve vztahu k projednávané věci tedy platí, že pokud stavba není schopna podmínky dané vyhláškou splnit (tedy není zajištěna takovou komunikací, která **ve vztahu k ní** odpovídá příloze č. 3 a příslušným technickým normám), není její umístění a povolení možné. Tyto otázky pak v situaci, kdy není řízení účasten dotčený orgán zabývající se touto problematikou, náleží posoudit stavebnímu úřadu. Přitom je zcela nerozhodné, že komunikace byla v minulosti řádně povolena, jelikož posuzování její dostatečnosti může dopadnout odlišně ve vztahu k jednotlivým stavbám (např. u staveb, které se od ústí komunikace nacházejí méně než 50 m, se Příloha 3 bod 3 vyhlášky vůbec neuplatní; představit si lze rovněž situaci, kdy je komunikace povolována samostatně bez souvislosti s jakýmkoli stavbami, jelikož se v jejím okolí v době povolování žádné nenacházejí).

18. Soud proto uzavírá, že žalovaný pochybil, pokud pokládal otázku souladu ul. Kopretinové s vyhláškou a její právní možnost sloužit jako dopravní napojení stavby za jdoucí mimo předmět stavebního řízení. Jeho rozhodnutí je proto nezákonné.
19. Pro úplnost soud pokládá za nezbytné připojit ještě následující poznámku. Shora uvedený závěr neznamena, že by stavba požadavky na požárně bezpečné dopravní napojení dle vyhlášky nesplňovala, ba dokonce to ani neznamena, že by podmínky Přílohy 3 bodu 3 vyhlášky splňovat musela. V tomto ohledu soud žádné závěry nečiní. Soud totiž nepřehlédl argumentaci stavebníků v odvolacím řízení, že daná komunikace není vzhledem ke své šířce komunikací jednopruhovou, nýbrž dvoupřuhovou a Příloha 3, bod 3 vyhlášky se na ni proto vůbec nevztahuje. Posouzení této otázky bude úkolem žalovaného v dalším řízení, jelikož napadené rozhodnutí v tomto ohledu žádnou argumentaci nepřináší.
20. Žalobce dále namítl, že nebyla vypořádána jeho námitka o rozporu stavby s územním plánem. Tato námitka není důvodná. Soud předesílá, že v souladu s § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán rozhodující ve věci samé (v projednávané věci stavební úřad) není oprávněn samostatně posuzovat oblast „pokrytou“ závazným stanoviskem, naopak obsah závazného stanoviska je pro něj závazný a je povinen z něj vycházet. Pokud účastník ve svém odvolání zpochybňuje zákonnost a správnost závazného stanoviska, není odvolací správní orgán oprávněn posoudit tuto otázku sám, nýbrž je povinen obrátit se na správní orgán nadřízený orgánu, který závazné stanovisko vydal. Nadřízený správní orgán pak závazné stanovisko přezkoumá, a buďto jej potvrdí, nebo změní. Závěrem nadřízeného správního orgánu je odvolací správní orgán vázán (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 As 56/2009-63, ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113, nebo ze dne 21. 11. 2022, č. j. 4 As 436/2021-28)
21. Pokud jde o soulad stavby s územním plánem města Č., žalobce ve správním řízení namítal, že stavba je stavbou 1+P (přízemí + obytné podkroví), přičemž podkroví nesplňuje parametry stanovené územním plánem. Tato argumentace však byla v napadeném rozhodnutí vypořádána správným postupem žalovaného, který tak v souladu s § 149 správního řádu neučinil sám, ale prostřednictvím nadřízeného orgánu územního plánování. Ten své potvrzující závazné stanovisko odůvodnil tak, že ono nadzemní podlaží není ve skutečnosti podkrovím (přes nepřesné označení v projektové dokumentaci), ale plnohodnotným patrem, což územní plán rovněž připouští. Tímto závěrem byla odvolací argumentace žalobce vypořádána dostatečně. Soud zde opakuje, že správnost této argumentace mu nepřísluší hodnotit, jelikož žalobní bod do merita věci nesměřoval.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Pokud jde o návrh na zrušení rozhodnutí stavebního úřadu, ten soud neshledal důvodným, jelikož shora popsané vady jsou odstranitelné v odvolacím řízení.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 800 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách

advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu a 3 000 Kč za tři návrhy na přiznání odkladného účinku. Za úkony spočívající v podání druhého a třetího návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud zástupkyni žalobkyně odměnu nepřiznal, neboť tyto návrhy nepřinášely nové skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci, ani pro rozhodnutí o odkladném účinku (argumentace všech návrhů na přiznání odkladného účinku byla v podstatě obdobná). Soud proto náklady související s těmito úkony nepovažuje za účelně vynaložené. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 9 800 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupkyně žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. února 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu